

Sygn. akt X P (Pm) 488/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 października 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu

X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marcin Szajner

Protokolant: Monika Biegańska

po rozpoznaniu w dniu 01 października 2014r. we Wrocławiu

przy udziale -

sprawy z powództwa (...)S.A. z siedzibą w B. D.

przeciwko E. M.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej E. M. na rzecz strony powodowej (...) S.A. z siedzibą w B. D. kwotę 9.896,54 zł (dziewięć tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt sześć złotych pięćdziesiąt cztery grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01 kwietnia 2014r do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów poniesionych przez pracodawcę w związku z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych pracowników;

II. w pozostałym zakresie postępowanie umarza;

III. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 2.962 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 kwietnia 2014 r. (prezentata Biura Podawczego 9.04.2014) strona powodowa (...)S.A. z siedzibą w B. D. domagała się zasądzenia od pozwanej E. M. kwoty 10.896, 54 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 kwietnia 2014 r do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w tym uiszczonej opłaty od pozwu w kwocie 545 zł, kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł oraz uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu strona powodowa podniosła, iż pozwana była zatrudniona u strony powodowej od dnia 1.04.2011 r do dnia 26.10.2013 r. na podstawie kolejnych umów o pracę (na okres próbny w okresie 1.04.2011-30.06.2011; umowy o pracę na czas określony w okresie 1.07.2011-30.06.2013; umowy o pracę na czas określony zawartej na okres od dnia 1.07.2013 r. do dnia 30.06.2016 r.). Stosunek pracy ustał za wypowiedzeniem pozwanej w dniu 26.10.2013 r.

W okresie swojego zatrudnienia pozwana za zgodą strony powodowej podnosiła swoje kwalifikacje zawodowe kształcąc się na studiach podyplomowych CIMA. W oparciu o zawierane umowy o podnoszeniu kwalifikacji zawodowych zawierane z pozwaną w liczbie 5- strona powodowa przed rozpoczęciem przez pozwaną każdego okresu nauki uiszczala za pozwaną całą opłatę za naukę w danym okresie, przy czym pozwana zobowiązała się zwrócić

pracodawcy 25% kwoty uiszczonej przez stronę powodową. Zwrot powyższej kwoty odbywał się w ten sposób, iż strona powodowa w każdej z 5 umów rozkładał pozwaną kwotę przypadającą do zwrotu na kilka rat, a pozwana wyraziła zgodę na potrącanie tych rat z należnego jej od pracodawcy wynagrodzenia za pracę.

W każdej z umów pozwana zobowiązała się przepracować u strony powodowej co najmniej przez okres 2 lat, licząc od daty ukończenia podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Jednocześnie strony ustaliły, iż w przypadku gdyby pozwana nie przepracowała powyższego okresu m.in. z powodu wypowiedzenia przez nią stosunku pracy z przyczyn innych niż określone w art.94³ kp, to pozwana zwróci stronie powodowej koszty poniesione przez nią na podnoszenie kwalifikacji zawodowych przez pozwaną w wysokości wprost proporcjonalnej do okresu zatrudnienia pozostałego do przepracowania przez pozwaną po ukończeniu kwalifikacji zawodowych. Pozwana nie wywiązała się z obowiązku przepracowania w/w okresu bowiem w dniu 10.10.2013 r. wypowiedziała umowę o pracę łączącą ją z powodem, skutkiem czego stosunek pracy ustał w dniu 26.10.2013 r.

W związku z powyższym strona powodowa wyliczyła kwoty przypadające jej do zwrotu na podstawie zawartych z pozwaną umów o podnoszenie kwalifikacji zawodowych i rozliczenie to przedstawił pozwaną w piśmie z dnia 9.01.2014 r. wskazując łączną kwotę 10.896,54 zł.

Pozwana w odpowiedzi, pismem z 6.03.2014 r. zakwestionowała zasadność zgłoszonych roszczeń, odmawiając ich zaspokojenia.

Odsetek strona powodowa domaga się od dnia 1.04.2014 r. to jest od pierwszego dnia po upływie dodatkowego terminu do zapłaty wyznaczonego pismem pozwaną z dnia 14.03.2014 r.

Pozwana E. M. **w odpowiedzi na pozew** z dnia 20 maja 2014 r. (prezentata Biura Podawczego 23.05.2014 r.) wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwaną kosztów procesu w tym opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana zarzuciła, iż stosunek pracy z pozwaną był nawiązywany każdorazowo w oparciu o umowy o pracę na czas określony (poprzedzone pierwszą umową o pracę na okres próbny). Powyższe implikuje stwierdzenie iż jednocześnie z rozwiązaniem każdej z tych umów (na skutek upływu okresu na który były zawarte) dezaktualizacji ulega obowiązek dalszego świadczenia pracy na rzecz pracodawcy w okresie przekraczającym czas na który umowę zawarto. Przedstawionej oceny prawnej stanu faktycznego nie zmieniają odrębne postanowienia umów o podnoszenie kwalifikacji zawodowych pomiędzy stronami. Przyjęcie odmiennego poglądu prowadziłoby do niedopuszczalnej sytuacji w której pracownik byłby zmuszony do zawierania kolejnych terminowych umów o pracę na okresy bezpośrednio po sobie następujące w celu zapobieżenia konieczności zwrotu kosztów podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

W odniesieniu do roszczenia strony powodowej obejmującego żądanie zwrotu dalszej kwoty 3.077,96 zł tytułem kosztów podnoszenia kwalifikacji zawodowych wynikających z ostatniej umowy o podnoszenie kwalifikacji zawodowych z dnia 16.07.2013 r. wskazuję iż może być ono ewentualnie uznane za zasadne jedynie w wysokości proporcjonalnej do okresu zatrudnienia w czasie ich podnoszenia to jest od lipca 2013 r. do października 2013 r. Na poczet przedmiotowej należności pozwana uiszcza już w dniu 27.03.2014 r. kwotę 1.000 zł czego strona powodowa nie uwzględniła przy określeniu wartości przedmiotu sporu.

Pismem z dnia 10 czerwca 2014 r. (prezentata Biura Podawczego 12.06.2014 r.) (vide k.55-56) strona powodowa ograniczyła żądanie pozwu w zakresie dochodzonej należności głównej do kwoty 9.896,54 zł przy uwzględnieniu dokonanej wpłaty pozwaną w kwocie 1.000 zł.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana E. M. była zatrudniona u strony powodowej (...) S.A. z siedzibą w B. D. w oparciu o umowę o pracę: początkowo na okres próbny w okresie 1.04.2011- 30.06.2011, a następnie na czas określony od dnia 1.07.2011 do

30.06.2013, wreszcie na podstawie umowy o pracę na czas określony zawartej na okres od dnia 1.07.2013 r. do dnia 30.06.2016 r.

Powódka pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku controllera finansowego w dziale Dyrektora Finansowego przez cały okres zatrudnienia. Do jej obowiązków należały czynności przygotowania raportów finansowych, wyliczenia struktury kosztów oraz przedstawienia rentowności projektów powodowej spółki. Swoje obowiązki powódka wykonywała w siedzibie powodowej spółki w B. D..

Dowody: umowy o pracę powódki: na okres próbny z 16.02.2011 (k.18-19);

umowa na czas określony z 1.07.2011 (k.20-21);

umowa na czas określony z 1.07.2013 (k.22-23);

przesłuchanie pozwanej (protokół k.70; płyta CD k.71).

Pozwana E. M. ma wyższe wykształcenie ekonomiczne; ukończyła A. E. we W. w 2006 roku. Powódka ukończyła także studia podyplomowe z rachunkowości zarządczej i controllingu. W 2010 r. powódka rozpoczęła studia podyplomowe związane z uzyskaniem certyfikatu dla międzynarodowych controllerów finansowych CIMA z kursami zawodowymi prowadzonymi w K. i w W.. Powyższe studia trwają maksymalnie 5 lat (10 semestrów). Semestr składa się z kursów przygotowawczych i możliwych dwóch podejść do egzaminów.

Do momentu rozpoczęcia pracy u strony powodowej ukończyła 3 semestry korzystając z częściowej refundacji kosztów ich odbywania od poprzedniego pracodawcy.

Tematyka powyższych studiów jest ściśle związana z zajmowanym stanowiskiem i powierzonymi obowiązkami u strony powodowej oraz jest wykorzystywana przez pozwaną także na dalszych etapach pracy zawodowej poza stroną powodową. Podczas zatrudnienia u strony powodowej pozwana ukończyła i zdała egzamin końcowy; obecnie przygotowuje pracę podsumowującą. Pozwana podczas zatrudnienia u strony powodowej kontynuowała powyższe studia podyplomowe w sposób ciągły, bez żadnych przerw.

Pozwana E. M. zawarła ze stroną powodową (...) S.A. z siedzibą w B. D. 5 umów o podnoszeniu kwalifikacji zawodowych na poszczególne okresy (etapy) kształcenia –semestry –odpowiednio 30.10.2011; 1.03.2012; 28.08.2012; 12.03.2013 oraz 16.07.2013 r. W treści każdej z umów strony ustaliły w szczególności, iż :

1. pracodawca przyznaje pracownikowi dodatkowe świadczenie w postaci dofinansowania nauki na podyplomowych studiach CIMA (§ 1 umowy);

2. w związku z zobowiązaniem pracodawca zobowiązuje się pokryć opłatę za naukę w wysokości 100% udokumentowanych kosztów nauki a pracownik zobowiązuje się do zwrotu pracodawcy 25% opłaty za naukę za cały jej okres określony w umowie; pracownik wyraża zgodę na potrącenie powyższej części opłaty z jego wynagrodzenia za pracę w określonych w umowie ratach i okresach (§ 2 umowy);

3. pracownik zobowiązuje się pracować u pracodawcy co najmniej przez okres 2 lat licząc od daty ukończenia podnoszenia kwalifikacji zawodowych; w przypadku gdy pracownik w w/w okresie rozwiąże stosunek pracy za wypowiedzeniem z wyjątkiem wypowiedzenia umowy o pracę z przyczyn określonych w art.94³ kp jest zobowiązany do zwrotu kosztów poniesionych przez pracodawcę na podnoszenie kwalifikacji zawodowych w wysokości wprost proporcjonalnej do okresu zatrudnienia pozostałego do przepracowania przez pracownika po ukończeniu podnoszenia kwalifikacji zawodowych (§ 4 umowy).

Dowody: umowy o podnoszeniu kwalifikacji zawodowych z 30.10.2011 (k.27-28), z 1.03.2012 (k.29-30), z 28.08.2012 (k.31-32), z 12.03.2013 (k.33-34), z 16.07.2013 (k.35-36);

przesłuchanie pozwanej (protokół k.70; płyta CD k.71).

Pozwana rozwiązała umowę o pracę ze stroną powodową w dniu 10 października 2013 r. za dwutygodniowym wypowiedzeniem ze skutkiem na dzień 26 października 2013 r. Pozwana kierowała się w szczególności chęcią dalszego rozwoju zawodowego, brakiem stabilności w zatrudnieniu u strony powodowej z uwagi na utrzymywanie wobec niej zatrudnienia terminowego, utrudnionymi dojazdami. Pozwana bezskutecznie występowała do strony powodowej o umorzenie powyższych zobowiązań z umów o podnoszeniu kwalifikacji zawodowych bądź rozłożenie tych zobowiązań na raty.

Dowody: wypowiedzenie umowy o pracę z 10.10.2013 r. (k.24);

świadcstwo pracy z 28.10.2013 r. (k.25-26);

przesłuchanie pozwanej (protokół k.70; płyta CD k.71).

Strona powodowa realizując zapisy umów dokonywała stosownych potrąceń należności z wynagrodzenia pozwanej w określonej wysokości i określonych okresach zgodnie z przyjętym harmonogramem spłat.

okoliczność bezsporna

Pismem z dnia 9.01.2014 r. strona powodowa wystąpiła do pozwanej z wezwaniem do zapłaty należności z tytułu zwrotu poniesionych przez pracodawcę kosztów podnoszenia kwalifikacji zawodowych pozwanej na łączną kwotę 10.896,54 zł przedstawiając jednocześnie tabelaryczne wyliczenie z rozbiciem na poszczególne umowy z uwzględnieniem dokonanych spłat proporcjonalnie do okresu zatrudnienia pozostałego do przepracowania przez pracownika po ukończeniu podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Pozwana w piśmie z 6.03.2014 r. nie kwestionując wysokości i sposobu dokonanych wyliczeń, odmówiła zaspokojenia roszczenia, prezentując odmienną interpretację zapisów umowy i intencji stron. Jednocześnie pozwana uiściła na rzecz strony powodowej kwotę 1.000 zł tytułem części zwrotu kosztów podnoszenia kwalifikacji zawodowych przelewem z dnia 27.03.2014 r.

Pismem z dnia 14.03.2014 r. strona powodowa wystąpiła z przedsądowym wezwaniem do zapłaty, zakreślając jednocześnie pozwanej ostatecznym termin spełnienia świadczenia na dzień 31.03.2014 r.

Dowody: wezwanie do zapłaty z 9.01.2014 r. (k.37);

odpowiedź pozwanej z 6.03.2014 r. (k.38-39);

predsądowe wezwanie do zapłaty z 14.03.2014 (k.41);

potwierdzenie przelewu z 27.03.2014 (k.52).

Pozwana obecnie pozostaje w zatrudnieniu w oparciu o umowę o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem rzędu 9.000 zł brutto. Nie ma innych źródeł zarobkowania i utrzymania. Prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z partnerem, który partycypuje w kosztach utrzymania osiągając wynagrodzenie na poziomie kwoty 4.000 zł. Powódka nie posiada oszczędności. Ma zobowiązanie kredytowe z ratą ok. 3.000 zł. Powódka nie ma żadnych innych osób na utrzymaniu.

Dowody: przesłuchanie pozwanej (protokół k.70; płyta CD k.71).

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo jak uzasadnione zasługuje na uwzględnienie zarówno co do zasady jak i co do wysokości.

W myśl art. 103¹ § 1 kp przez podnoszenie kwalifikacji zawodowych rozumie się zdobywanie lub uzupełnianie wiedzy i umiejętności przez pracownika, z inicjatywy pracodawcy albo za jego zgodą.

Zgodnie z art. 103³ kp pracodawca może przyznać pracownikowi podnoszącemu kwalifikacje zawodowe dodatkowe świadczenia, w szczególności pokryć opłaty za kształcenie, przejazd, podręczniki i zakwaterowanie.

Na podstawie art. 103⁴ § 1 kp pracodawca zawiera z pracownikiem podnoszącym kwalifikacje zawodowe umowę określającą wzajemne prawa i obowiązki stron. Umowę zawiera się na piśmie.

§ 2. Umowa, o której mowa w § 1, nie może zawierać postanowień mniej korzystnych dla pracownika niż przepisy niniejszego rozdziału.

§ 3. Nie ma obowiązku zawarcia umowy, o której mowa w § 1, jeżeli pracodawca nie zamierza zobowiązać pracownika do pozostawania w zatrudnieniu po ukończeniu podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Natomiast zgodnie z treścią art. 103⁵ kp pracownik podnoszący kwalifikacje zawodowe:

1) który bez uzasadnionych przyczyn nie podejmie podnoszenia kwalifikacji zawodowych albo przerwie podnoszenie tych kwalifikacji,

2) z którym pracodawca rozwiąże stosunek pracy bez wypowiedzenia z jego winy, w trakcie podnoszenia kwalifikacji zawodowych lub po jego ukończeniu, w terminie określonym w umowie, o której mowa w art. 103⁴, nie dłuższym niż 3 lata,

3) który w okresie wskazanym w pkt 2 rozwiąże stosunek pracy za wypowiedzeniem, z wyjątkiem wypowiedzenia umowy o pracę z przyczyn określonych w art. 94³,

4) który w okresie wskazanym w pkt 2 rozwiąże stosunek pracy bez wypowiedzenia na podstawie art. 55 lub art. 94³, mimo braku przyczyn określonych w tych przepisach

- jest obowiązany do zwrotu kosztów poniesionych przez pracodawcę na ten cel z tytułu dodatkowych świadczeń, w wysokości proporcjonalnej do okresu zatrudnienia po ukończeniu podnoszenia kwalifikacji zawodowych lub okresu zatrudnienia w czasie ich podnoszenia.

W realiach niniejszego postępowania strony zawarły 5 kolejnych pisemnych umów o podnoszeniu kwalifikacji zawodowych pozwanej zgodnie z możliwościami określonymi w art. 103⁴ § 1 kp. Każda z tych odrębnych umów odnoszących się do zamkniętego okresu (etapu) kształcenia (semestrów) ma swój odrębny byt i reżim prawny oraz określone zobowiązania i uprawnienia stron nie naruszające zapisów kodeksu pracy zgodnie z treścią 103⁴ § 2 kp.

Sformułowanie zapisów umów było jasne, czytelne, logiczne i zrozumiałe dla obu stron zobowiązania. Strony przy zawieraniu którejkolwiek z umów nie prowadziły żadnych negocjacji; nie było zapisów budzących wątpliwości interpretacyjne czy semantycznych.

Bezsporną okolicznością pozostaje fakt, iż zawarcie powyższych kolejnych pięciu umów następuje na przestrzeni okresu zatrudnienia pozwanej u strony powodowej objętego trzema umowami terminowymi: umową na okres próbny a następnie dwiema umowami na czas określony. Między umowami nie przerwy - charakteryzuje je ciągłość zatrudnienia pozwanej.

Pozwana, wskazując na bezzasadność dochodzonego roszczenia pozwu konstruuje tezę, iż jednocześnie z rozwiązaniem (wygaśnięciem) każdej z tych terminowych umów dezaktualizuje się obowiązek dalszego świadczenia pracy na rzecz pracodawcy w okresie przekraczającym czas, na który umowę zawarto. Przyjęcie odmiennego poglądu

prowadziłyby do niedopuszczalnej sytuacji w której pracownik byłby zmuszony do zawierania kolejnych terminowych umów o pracę na okresy bezpośrednio po sobie następujące w celu zapobieżenia konieczności zwrotu kosztów podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

W ocenie Sądu argumentacja ta nie jest trafna. Żadna z zawartych umów nie różnicuje jej warunków w stosunku do umów terminowych, nie przewiduje skutków ich naturalnego wygaśnięcia dla zobowiązań pracownika z umowy o podnoszeniu kwalifikacji zawodowych w sposób przypisany im przez pozwaną. Niewątpliwie mamy do czynienia z „ciągłym” okresem zatrudnienia, a przepis cytowanego art. 103⁴ § 2 kp. mówi o obowiązku przepracowania określonego czasu (okresu) u pracodawcy, nie przesądzając ile umów i jakiego rodzaju na ten okres zatrudnienia będzie się składać.

W ustalonym stanie faktycznym sprawy pracownik nie jest „zmuszony kontynuować zatrudnienia w celu zapobieżenia konieczności zwrotu kosztów podnoszenia kwalifikacji zawodowych” ponieważ strona powodowa nigdy nie stawiała pozwanej w takiej sytuacji. Pracodawca każdorazowo oferował pozwanej w ramach dopuszczalnych w kodeksie pracy możliwości umowy na okres zamknięty, dając jej za każdym razem możliwość realizowania umów o podnoszenie kwalifikacji zawodowych, dokonywanie spłat i tworząc warunki do przepracowania okresu określonego w umowie. Pozwana takie warunki zatrudnienia każdorazowo przyjmowała.

Godzi się zauważyć, że pozwana używa takiego argumentu jedynie na użytek niniejszego postępowania. Ta jej odmienna interpretacja zapisów umowy pojawia się dopiero w perspektywie zgłoszonego roszczenia i potencjalnej możliwości postępowania sądowego. Wcześniej pozwana godząc się z faktem, iż w związku z wypowiedzeniem umowy o pracę przez siebie będzie musiała liczyć się z obowiązkiem zwrotu kosztów podnoszenia kwalifikacji, podejmowała działania zmierzające do nakłonienia pracodawcy do rozłożenia należnego świadczenia na raty bądź umorzenia zobowiązania- zgodnie z zapisem § 4 ust. 2 zd. ostatnie każdej z umów.

Reasumując niewątpliwie pozwana nie wypełniła warunku przepracowania u pracodawcy co najmniej okresu 2 lat licząc od daty ukończenia podnoszenia kwalifikacji zawodowych – liczonego odrębnie dla każdej z pięciu zawartych umów (jak w § 4 ust. 1 każdej z umów) co rodzi odpowiedzialność zwrotu kosztów jak w § 4 ust. 2 umów.

Sposób przeliczenia należności z uwzględnieniem dokonanych spłat (w drodze potrąceń z wynagrodzenia) oraz proporcjonalnie do okresu zatrudnienia pozostałego do przepracowania przez pracownika po ukończeniu podnoszenia kwalifikacji zawodowych, a zaprezentowany w pozwie oraz tabelatycznie w wezwaniu do zapłaty z 9.01.2014 (vide k.37) jest czytelny, jasny i nie budzi wątpliwości Sądu. Także pozwana nie wskazuje aby sposób wyliczenia zawierał błędy, nieścisłości logiczne czy liczbowe- ogranicza się do kwestionowania samej zasady odpowiedzialności pozwanej.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę wyliczoną przez pracodawcę, z uwzględnieniem dokonanych potrąceń z wynagrodzenia w okresie zatrudnienia (zgodnie z podaną specyfikacją) i jednorazowej wpłaty przelewem 1.000 zł w dniu 27.03.2014 r. O powyższym orzeczono ***jak w punkcie I sentencji wyroku.***

Ustawowe odsetki zasądzono od dnia następnego po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu do spełnienia świadczeń (1.04.2014) w wezwaniu przedsądowym z dnia 14.03.2014 r.

Sąd umorzył postępowanie w części w której strona powodowa ograniczyła roszczenie pozwu o kwotę 1.000 zł w konsekwencji dobrowolnego uregulowania w części należności przez pozwaną w toku postępowania (vide przelew z 27.03.2014 r). Znajduje to swoje odzwierciedlenie ***w punkcie II sentencji wyroku.***

Orzeczenie o kosztach ***w punkcie III sentencji wyroku*** Sąd oparł o treść art.98 kpc., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Na koszty procesu składały się koszty zastępstwa procesowego ustalone w kwocie 2.400 zł na podstawie § 6 ust. 5 pkt. w zw. z § 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002 r. (Dz. U Nr 163, poz. 1349, z późn. zm.), koszty uiszczonyj opłaty sądowej od pozwu w kwocie 545 zł oraz koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art.102 kpc wobec pozwanej. Sąd ustalił w szczególności na podstawie wyjaśnień pozwanej iż pozostaje ona w stosunku stałego zatrudnienia etatowego z wynagrodzeniem rzędu 9.000 zł brutto, a jej dalsza opisana w stanie faktycznym sytuacja życiowa i majątkowa nie uzasadnia odstąpienia od obciążenia jej kosztami procesu.